

מסורת הש"ס

(א) [קידושין טז.] ונחם
 נד: (ב) [לעיל ד: פ"ז ח"א]
 (ג) [ז"ל ולא יחמרו שדך]
 (ד) הוריות ד' (ה) [חגיגה
 יד.] (ו) [ר"ה ו] עדות פ"ז
 מ"ו (ז) נדה ע"ב
 (ח) [דברים טז.] (ט) כ"א:
 כסלונתא.

הגהות הגר"א

[א] גם' זה סדין דין, נמחק
דין שני:

מוסף רשי"י

[illegible]

אלו הן הנחנקין פרק עשירי סנהדרין

וממחה לנ"ד למעוטי חלמיד: ממך זה
הקרוי סוד ועזה כדמפרש לקמן: וכן
ממך: זו הלכה למשה מסיני. שאף עליה
דין. אם נחלק בדבר הלמד דדן ג"ש

במבוא פלא שבב"ד הכתוב מדבר ימך זה יועץ וכן הוא אומר ² ממך יצא חושב על ה' דעה יועץ בליעל דבר זו הלכה למשפט זה הדין בין דם לדם בין דם נדה דם לידה דם יזבה בין דין לדין בין דיני נפשות דיני ממונות דיני מכות בין נעץ לנעץ בין נעץ אדם נעץ נכתיב נעץ בגדים דברי אלו החרימים והערכין והתקדושות ירבות זו השקאת סומה וערפת ענגלה וטהרת מצורע בשערך זו לקט שכחה ופאה וקמת מב"ד ועלית ⁶ מלמד שבית המקדש גבוה מא" וא" גבוה מכל הארצות אל המקום ⁷ מלמד שהמקום גורם בשלמא בית המקדש גבוה מא" דכתיב ועלית אלא גבוה מכל הארצות מנא לא דכתיב ילכן אשר ימים באים נאם ה' ⁸ (לא יאמר) חי ה' אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים כי אם חי ה' אשר העלה ואשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארצות אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם תנו רבנן יקון ממרא אינו חייב אלא על דבר ששודונו כרת ושגנתו חטאת דברי ר"מ רבי יהודה אומר על דבר שעיקרו מדברי תורה ופירושו מדברי סופרים ⁹ שם אומר אפילו ידקדוק אחד מדרקדקי סופרים מאי מעילו דר"מ ¹⁰ גמר דבר דבר כתיב הכא יכי פלא

במופלא שבב"ד. מומחה למעטני תלמיד ואין זה כשאר מופלא דבכל דוכסין כדפרישית שלהי פרק קמא (דף טז): **ששית** המקדש גבוה. לאו מכל א"י דלכא עין עיטס דמדמלי מיניה כדאמר גלחיה מקומן (ונחם דף נד): סבור

כותלי בהמ"ק גבוה מעין עיטס שגזרין
 יק' אלה: **כלמ"ד** שהקמקום נזרם.
 והמרה מאלף לפוקי מאלף צניט פאלי והמרה
 עאלטס מאלף לאמרינן לעיל פסקה קמא
 (סע ד'): **דא"י** דהא"י ניכס **קא**
 שרר חסין בפסח. מימא הא מ"ד
 עד הפורים מודה דאס עבריה אחר
 הפורים מעוברת דדוקא צניטס הוא
 דלמחר בפרק קמא (דף י"ב: וסע) וז'
 ניסן ואין אחר ניסן אבל מאן דלמחר
 עד הפורים מדברנן בעלמא הוא
 דלמחר דמפרש בפרק קמא דר"ה
 (דף י"ב: וסע) מ"ט דמ"ד עד הפורים
 וקדו' לחרמר מר שאלין בהלכות פסח
 קודם הפסח ל' יום אחי לזלוזיל
 בחמץ וכיון דאס עבריה כ"ע מדי
 דמעוברת לא קרי עשר חמץ פסח:
ורש"ב אומר עשרי כאחד
 עשר. וא"י ולרשב"ל
 אי אמר זקן ממחר כרבי יוחנן אמאי
 מייחזיה מר מחמיר הוא ואין כאן
 דבר שזרזו כרת וי"ל דמשמעת לה
 אי נענה בכרס כל תרומה וקידש בו
 הוא האשה דאי טמא הוא אין בו
 שיה פרוטה דלא חיזי אלא להסקה
 ואינא מקודשת ואי טמור הוא יש בו
 שיה פרוטה דחיזי לאכליה ומקודשת:
 17

ממך דבר למשפט וכתוב התם יונעלם דבר מעיני הקהל מה להלן דבר
שחייב על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת אף כאן דבר שחייב על זדונו כרת
ועל שגגתו חטאת ור' יהודה: על פי התורה אשר ויורד עד דאיכא תורה ויורד
ור"ש: אשר יגידו לך מן המקום ההוא אפילו כל דהו א"ל רב הונא בר חיננא
לרבא תרגמא לי להא מתניתא אליבא דר"מ א"ל רבא לרב פפא פוק תרגמא
ליה כי יפלא במופלא שבב"ד הכתוב מדבר ממך זה וזה כ"ש: עשירי: לעבר
שנים ולקבוע חדשים (ברכות) הן העירי שמעברים את השנה כל ארץ שהיו
אומרים עד הפורים דאי להאי גיסא קא שרי חמץ בפסח ואי להאי גיסא קא שרי
חמץ בפסח דבר זה הלכה זו הלכות אחד עשר דאיתמר "עשירי" ר' יוחנן אמר
עשירי בתשיעי ור"ש בן לקיש אמר עשירי כאחד עשר רבי יוחנן אמר עשירי
בתשיעי מה תשיעי בעי שימור אף עשירי בעי שימור ר"ל אמר עשירי כאחד
עשר מה אחד עשר לא בעי שימור אף עשירי לא בעי שימור משפט זה הדין וא

יְרִיס ב'ו'. לְפִיכָּךְ הִזְכֵּרנוּ לְהַעֲדִיכָּן שֶׁהָיוּ שָׂכָר חֲכָמִים אוֹמְרִים עַד הַפּוֹרִים מִמֶּנּוּ וְשׁוֹב אִין מִמֶּנּוּ. הִתְחִילוּ לְדַרְשׁוֹ בְּהַלְבוֹת הַפֶּסַח דִּמְיָא שׁוֹאֲלִים בְּהַלְבוֹת הַפֶּסַח קוֹדֵם לִפְסַח ל' יוֹם וְכִי מִרְחָק לֵהוּ לֹא יִצְיִימִי הַפֶּסַח בְּקָרָף ל' וְהָמָּה לְזוּלָּתוֹי בְּחֶמֶךְ: **דְּלִי נִסְאִי יִנְאִל.** אֵלֶּם חֲמִירו ד"ד שְׁלֵמָה'ס הַגִּיט מִמֶּנּוּ מִיֹּם הוּא אִמְרַה אֵינֶה מְעוּדָה עַל שֶׁרִי חֶמֶךְ בִּנְסָה: **וְיִנְאִל.** אֵינֶם שֶׁרִי מִמֶּנּוּ דְּחֻדוֹת כִּרְת: וְנִדְהָ לִינְאִל. קִימָאן ל' וְיִנְאִל [עַבְד:] יִרָא יוֹם שָׂכָר נִדְהָ לְגִדְהָ הַלֵּכֶם מִתְּמִינִי מִשְׁמַעְרֵי ו' יְמֵי הַיָּדֵה אֵינֶה ל' דִּמְיָא שְׁרֹאֶה בְּהַם דַּס וְיִבֵּה הַם וְיִנְאִל רִחֲמֵה בְּהַם יוֹם אוֹ יוֹמִים לְרֹפִים שׁוֹמְרֵת יוֹם ג' וְיִנְאִל פִּסְקָה ל' רִחֲמֵה ג' יְמִים לְרֹפִים הוּא יִבֵּה לְקֶרְבָּן וְלַעֲבִידַת מִיָּם חִיִּים. וְאִפְלִגֵּי רַבִּי יוֹחָנָן וְרִבְזִי'ל בְּהַלְבוֹת ל' נִגְמָרֵה ב' ר"ל אִמְרַה שְׁמִי הַלְבוֹת נִגְמָרֵה ב' לִיחְלָק מִשְׁלֹשִׁי ב' פְּלוּגָמָה בְּשִׁילֵי מִסְכָּה נִבֵּה: **נִסְאִל:** **עֲשִׂירִי רִבִּי יוֹחָנָן אִמְרַה הוּא כִּסְפִיעִי.** אֵלֶּם הַרְוָה בְּנִשְׁעֵי לִרְכִּיבֵה לְהִיטֵם שׁוֹמְרֵת עֲשִׂירִי הַבִּיבֵה בְּעֲשִׂירֵי הָרִי שֵׁנִים אִמְרַה וְתִחְזוֹר וְתִרְחֹק בְּחֹדֶשׁ עֶשֶׂר הָרִי ג' אָף הַרְוָה בְּעֲשִׂירִי לִרְכִּיבֵה לְהִיטֵם שׁוֹמְרֵת יוֹק' ג' שָׂאִין עֲשִׂים עֶשֶׂר מִתְּנָקָף עֲמֵהֶם אִינְכֵה דְּהִיבֵה לֵאלֹא רִחֲמֵה ג' לְרֹפִין לְהִיטֵם וְיִבֵּה הֶבֶךְ יִרָא יוֹקֶמְהָר רִבִּי יוֹחָנָן הִתֵּם הַלְבֵּתֵה יִרָא הַלְבֵּת נִגְמָרֵה ב' לִיחְלָק מִשְׁלֹשִׁי וְיִנְאִל אִיבֵה דִּלָּךְ שָׂאִין לֵאלֹא מִימֵי וְיִבֵּה אֵלֶּם אֲנִי שׁוֹב לְעִשְׂרֵי לְהִיטֵם שִׁמּוֹר לִרְכִּיבֵה עֲשִׂירִי כֶּסֶם הַשְּׁעִירִי שִׁמּוֹר לִרְכִּיבֵה **אִמְרַה עֶשֶׂר לֵאלֹא בְּעִי שִׁמּוֹר.** שֵׁנִים עֶשֶׂר שְׁהָרִי אִין הַשְּׁנִים עֶשֶׂר מִימֵי אִיבֵה אָף עֲשִׂירִי לֵאלֹא בְּעִי שִׁמּוֹר וְנִגְדֵי יוֹם יוֹם אִינְכֵה לְגִירָא: **וְהֵבֶךְ לְרִבִּי שְׁמִי הַלְבוֹת נִגְמָרֵה יוֹם אִמְרַה עֶשֶׂר לִיחְלָק מִשְׁלֹשִׁי מִשְׁחַר הָרִי לֵאלֹא עֲשִׂה שִׁמּוֹר לִרְכִּיבֵה עֲשִׂירִי. וְיִנְאִל יִפְלִגֵּי רַבִּי מִרְחָק וְרִבְזָן בְּהַלְבוֹת אִמְרַה עֶשֶׂר בְּדִפְלִיגֵי רִבִּי ל' כִּנְגֵד יוֹם חִיבִי כִרְתִּי כְּדִמְיָא (וְיִקְרָא טו) ל' מִי וְיִבֵּה טוּמְאָה'ס וְג' וְדִרְשִׁין (נִדְהָ עַבְד.) מִי וְכֵל יְמִי:**

327

פז.

עין משפט
נר מצוה

לח א מ"י פ"ג מהלכות
מחזרים הלכה ה':
לח ב מ"י שם הלכה ז'
לח ג מ"י שם הלכה ה' ופ"ד
הלכות א והלכה ב ופ"י
שם הלכ':
מא ד מ"י פ"ד מהל'
קידוש המדוש הלכה
יג ד':
מב ה מ"י פ"ה מהל'
מטמא משכב ומושב
הלכה ח טור י"ד סי' קפג:

תורה אור השלם

ו. כי יפלא ממך דבר
למשפט שבו דם על דם
דבר דרוך בן דור לנגע
דבר רבת בשערך
וקמת ועליה אל המקום
דבר יכורו ח' אליהו
דברים ז ח
ד. ממך דבר חשב על
רעה עתה בנפלה:
נחום א
ג. לכן תבן ימים כאים
נאם ו' ולא יאמרו עוד
נא ח' אשר העלה את בני
ישאל אשר ח' מצרים:
כי אם ח' אשר העלה
אשר וביא את ח' וע
ישאל מארץ עמנה
ומכל הארצות אשר
יחדותים שם יתשוב על
דמותם:

ירמיהו כג ז-ח
4. ואם כל עדת ישראל
ישגו ונעלם דבר מעיני
הקהל ויעשו אחת מכל
מצות יי אשר לא
תעשינה ואשמו:

5. על פי החזקה אשר יורה ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל:

דברים יז יא
6. וְעָשִׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר
אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ מִן הַמָּקוֹם
הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחָר יְיָ
וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
אֲשֶׁר יִצְוֶוךָ: דברים יז י

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones